

[H. Chr. Petersen.]

de Grundsætninger, der er nedlagt i Lovforslaget, vil jeg profetere, at Resultatet bliver en Skrue uden Ende, at Skatterne stadig vil stige, idet Forbruget vil stige i de forskellige Byer, først hvor man faar Tilskud, og naar de andre Byer mærker det, gaar Forbruget ogsaa op i dem.

Det, der sker, er jo, at man vil lægge 20 Mill. Kr. fra enkelte Kommuner over til andre Kommuner. Skal vi ikke nævne det med det rette Ord, at det er en Socialisering, der finder Sted: man tager derfra, hvor man har noget, og lægger det over til dem, som man mener trænger. Det skulde vi i og for sig ikke have saa forførdelig meget imod, hvis man kunde konstatere, at Administrationen var ens alle Vegne. Men det kan man ikke. Thi Grundsynet paa Administrationen af en Kommune er jo meget forskelligt i de forskellige Byer. Man er oven i Købet naaet saa vidt, at man ser, der maa udskrives en Mindsteskat, jeg har hørt 12—13 pCt. nævnt som passende, selv om Kommunen kunde nøjes med mindre. Se, det vil jo føre til mærkelige Resultater.

Nu tages der ved denne Lov et Skridt videre. Man kalder det Udligning. Ja, man kan kalde det, hvad man vil, men Resultatet bliver, at man tager fra dem, som forsøger paa at klare sig selv, og stiller dem i en Position, saa at de til sidst maa give op og sige: Det kan slet ikke betale sig, lad bare rulle. Og hvad bliver det endelige Resultat af en saadan Politik? Det vil blive, at Finansministeren til sidst kommer til at fremskaffe meget store Beløb, thi i det foreliggende Lovforslag gives der ham uindskrænket Ret til at udskrive de Beløb, der er fornødne.

Jeg vil gerne have Lov til at nævne nogle enkelte Byer, som vil faa Nytte af denne Udligning, og gøre nogle Bemærkninger dertil. En By som Randers, der i Forvejen har 374 000 Kr. i Refusionsudgifter, vil faa 205 000 Kr. efter den nye Ordning, altsaa en Nedgang paa Budgettet paa i alt 579 000 Kr. Esbjerg havde før 439 000 Kr. og faar nu yderligere 207 000 Kr., i alt 646 000 Kr. Odense vil komme af med ca. 400 000 Kr. — vi er vant til det, hvad jeg skal komme ind paa senere. Aalborg vil i alt faa ca. 1 Mill. Kr.

Nu vil jeg gerne spørge de ærede Herrer, som er saa ivrige med denne Udligning, om de virkelig mener, at disse Kommuner behøver at administrere saaledes, at disse Tilskud bliver nødvendige. Jeg mener nej. Der er noget galt deri. De

ligger paa noget af Danmarks frugtbareste Jord med glimrende Opland og har i gamle Dage været udmærkede Byer. Nej, hvis jeg var Indenrigsminister, hvad jeg nu aldrig bliver, vilde jeg sende Bud til disse Kommuner, at de kunde ikke gaa hen andre Steder og faa Tilskud, men maatte forsøge at indføre en anden Administration, saa at den ikke gav Tab og Erhvervene gik i Staa. Det er nemlig det, der sker de Steder, hvor man bruger Pengene; det sker i disse Kommuner, som det sker i Forretninger, og som det sker i Hjemmet: alt gaar i Staa, naar man bruger mere, end man tjener. Derfor gaar det galt med Erhvervene i disse Byer, de faar ikke Lov til at beholde deres Driftskapitaler, store Skatter udpiner dem, og Resultatet er altsaa, at de skal have denne Understøttelse.

Men jeg ved jo, at en saadan Politik passer slet ikke i vore Dage, vi maa gaa helt andre Veje. Naar man gaar i Staa paa Grund af, at man har brugt for meget, ser man blot hen til Naboen, og har han været sparsommelig, gaar man blot ind ad hans Dør og henter Pengene for at kunne fortsætte som hidtil. Jeg er bange for, at efterhaanden gaar der for meget i Staa, hvad jeg mener at kunne konstatere ved at henvise bl. a. til de 150 000 arbejdsløse, vi har her i Landet for Tiden, og til den stadig stigende Mængde Mennesker, der har søgt Kommunehjælp. Kan Regeringspartierne dog ikke se, at vi kører den gale Vej?

Jeg vil gerne fremdrage et Eksempel paa, hvordan forskellig Administration kan virke. I en stor By i Jylland med 100 000 Indbyggere brugtes der i 1934—35, eller 1933—34 var det vist, 3 400 000 Kr. til Kommunehjælp. Det samme Aar brugte den By, jeg tilhører, 992 000 Kr. Nu vil man raabe til den By, jeg bor i: I har sikkert været alt for smaalige med jeres Takster, men deri tager man fejl, de er fuldstændig paa Højde med Taksterne i andre Byer, hvilket er konstateret; jeg tør endda sige, at til Familier med over 4 Børn ligger Byen højere med sine Takster end andre.

Hvad er da Grunden til, at denne uhyre Forskel i Kommunehjælp er til Stede? Jeg mener, at det er, fordi Skattetrykket hos os er mindre, end det er i den anden By. Hvor Kapitalen faar Lov til at dannes — og det har vi tilladt hos os —, dør mindskes Arbejdsløsheden, og dør faar Erhvervene Lov til at forøge deres Driftskapital, hvilket medfører, at de kan udbygges, og at flere og flere Arbejdere antages til Lykke for deres Hjem. Hvor Fortjenesten fratages Erhver-